

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: R-DO-443/2015-2
Zagreb, 14. listopada 2015.
JJ/SP

HRVATSKE AUTOCESTE d.o.o.	
Prilmljeno	14.10.2015.
	SEKTOR
	20
Urudžbeni broj	Prilog
	12062

HRVATSKE AUTOCESTE d.o.o.

Širolina 4
Z A G R E B

PREDMET: Zahtjev za provođenje postupka izvlaštenja
- dostavlja se sudska odluka

Na broj: 4211-200-9965-1/15/MC

Dopisom od 2. listopada 2015. dostavili ste nam na znanje dopis upućen punomoćniku stranke, u odnosu na zahtjev za sporazumno određivanje naknade za izvlaštene objekte.

U vezi vašeg stava iznesenog u zadnjem pasusu da se radi o zastari potraživanja, dostavljamo vam odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj U-zpz-12/14-6 od 26. svibnja 2015. iz koje proizlazi da su objekti izgrađeni na cestovnom zemljištu dobra od općeg interesa po propisima iz socijalizma, te svim drugim propisima koji tu materiju uređuju do danas. Zato predlažemo da preispitate vaš stav pozivom na odredbe Zakona o javnim cestama (Narodne novine, broj 100/96).

ZAMJENIK GLAVNOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
REPUBLIKE HRVATSKE

Prilog:
- presuda

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SLAVONSKOM BRODU

Primljeno 17.08.2015.			
Uprava	Broj	Prilog	Vrijednost
U	Usl-DO-2	2	2014-14

UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Primljeno.

26-07-2015

Broj: U-zpz-12/14-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić, predsjednice vijeća, Ivana Mikšića, člana vijeća i suca izvjestitelja, mr. sc. Lucije Čimić, članice vijeća, Dragana Katića, člana vijeća i Darka Milkovića, člana vijeća, u upravnom sporu tužitelja Županijskog državnog odvjetništva u Slavonskom Brodu protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20 uz sudjelovanje zainteresirane osobe Dikanović d.o.o. Stupnički Kuti 14, Općina Berbina, zastupana po odvjetnicima Odvjetničkog društva Bogdanović, Dolički & Partneri, Zagreb, Miramarska 24, radi utvrđivanja oblika i veličine zemljišno-knjižne čestice, odlučujući o zahtjevu za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj GZ-DO-112/2014-2 od 27. kolovoza 2014. protiv presude Upravnog suda u Osijeku broj Usl-119/14-10 od 23. lipnja 2014., u sjednici održanoj 26. svibnja 2015.,

presudio je:

Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude se usvaja te se preinačuje presuda Upravnog suda u Osijeku broj Usl-119/14-10 od 23. lipnja 2014. i sudi:

Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja Županijskog državnog odvjetništva u Slavonskom Brodu, preinačuje se presuda Upravnog suda u Osijeku broj Usl-119/14-10 od 23. lipnja 2014. i poništava rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske Klasa UP/II-350-05/13-27/10, Ur.br.: 531-05-2-2-1-13-2 od 18. prosinca 2013. i rješenje Brodsko-posavske županije, Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje Klasa UP/I-350-05/11-02/06, Ur.br.: 2178/1-15-13-23 od 29. listopada 2013.

Obrazloženje

U uvodu navedenom presudom Upravnog suda u Osijeku odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za poništenje u izreci navedenih rješenja javnopravnih tijela tuženog Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske i Brodsko-posavske županije, Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje.

Drugostupanjskim rješenjem tuženog Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske odbijena je žalba tužitelja protiv rješenja Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje u Brodsko-posavskoj županiji kojim je po zahtjevu zainteresirane osobe utvrđen oblik i veličina zemljišno-knjižnih čestica ispod građevina koje su u postupku pretvorbe unesene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća Agrokombinat Jasinje (prednika zainteresirane osobe Dikanović d.o.o.) izgrađene na zemljišnim česticama upisanim u k.o. Stari Stupnik, koje su sastavni dio autoceste Zagreb – Lipovac.

To rješenje prvostupanjskog javnopravnog tijela donijeto je pozivom na odredbu čl. 27. st. 1. Zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije ("Narodne novine", broj 92/10 – dalje: Zakon o turističkom zemljištu) s obrazloženjem da su se predmetne građevine, čija vrijednost je u postupku pretvorbe procijenjena u vrijednosti društvenog kapitala društvenog poduzeća Agrokombinat Jasinje na dan stupanja na snagu spomenutog Zakona (1. 8. 2010.) nalazile u ugostiteljsko-turističkoj namjeni, pa da je pravni sljednik tog poduzeća - zainteresirana osoba Dikanović d.o.o. vlasnik tih građevina i zemljišta ispod njih, sukladno odredbi čl. 18. toga Zakona.

Protiv presude Upravnog suda u Osijeku, koji je to rješenje ocijenio zakonitim, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske podnijelo je zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude.

U zahtjevu se osporava zaključivanje Upravnog suda i javnopravnih tijela da se u predmetnom slučaju primjenjuje Zakon o turističkom zemljištu i ističe da se zemljišno-knjižne čestice na kojima je osporavanim odlukama javnopravnih tijela dozvoljena parcelacija nalaze unutar ograđenog dijela autoceste Zagreb – Lipovac i da je stoga riječ o zemljištu koje je sastavni dio javne ceste i kao takovo opće dobro na kojem se nije moglo stjecati pravo vlasništva te da se na javne ceste kao i objekte izgrađene na cestovnom zemljištu primjenjuje Zakon o javnim cestama i Zakon o cestama kao poseban zakon, a ne Zakon o turističkom zemljištu. Predlaže se ovome sudu prihvatiti zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude i preinačiti pobijanu presudu Upravnog suda u Osijeku na način da prihvati tužbeni zahtjev i poništi osporavane odluke javnopravnih tijela.

Trgovačko društvo Dikanović d.o.o. kao zainteresirana osoba podnijelo je odgovor na zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude u kojem se navodi da predmetne građevine nisu predstavljale javnu cestu sukladno Zakonu o javnim cestama ("Narodne novine", broj 100/96), da ne predstavljaju javnu cestu niti po Zakonu o cestama ("Narodne novine", broj 84/11) i da stoga nisu nikada postale ni opće dobro ni dobro u javnoj uporabi jer da se nalaze izvan obuhvata onoga što čini javnu cestu, a argument za tu tvrdnju poziva se na odredbe Zakona o cestama iz 2011. koje govore o "zaštitnom pojasu", ističući da iz tih odredaba proizlazi da zaštitni pojas ne predstavlja dio javne ceste. Osim toga, ističe se da predmetne nekretnine nikada nisu bile izvlaštene već da je društvo Dikanović d.o.o. cijelo vrijeme njihov kvalificiran posjednik i vlasnik, te predlaže da zahtjev bude odbijen kao neosnovan.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude je osnovan.

U čl. 4. Zakona o javnim cestama navedeni su dijelovi javne ceste tako da javnu cestu čine između inog i zemljište površine na kojima su prema projektu ceste izgrađene ili se trebaju izgraditi građevine za potrebe održavanja ceste i pružanja usluga vozačima i putnicima te naplatu cestarine predviđeni projektom ceste (objekti za održavanje cesta, upravljanje i nadzor prometa, naplatu cestarine, benzinske postaje, servisi, parkirališta, odmorišta i dr.) predmetne građevine koje se nalaze unutar zaštitnom ogradom omeđenog cestovnog zemljišta autoceste Zagreb – Lipovac izgrađene su za potrebe pružanja usluga vozačima i putnicima, pa s obzirom na odredbu navedenog članka, te građevine zajedno sa dijelom cestovnog zemljišta na kojem su izgrađene dio su javne ceste.

Prema odredbama čl. 3. st. 1. i 2. istog Zakona javne ceste su javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Republike Hrvatske te se ne mogu otuđiti iz vlasništva Republike Hrvatske niti se na njima mogu stjecati stvarna prava, osim u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

Prema odredbi st. 4. toga članka cestovno zemljište može se dati na korištenje radi obavljanja pratećih djelatnosti (ugostiteljstvo, trgovina, benzinske postaje i dr.), na način propisan ovim Zakonom.

Objekti izgrađeni na cestovnom zemljištu za potrebe usluga vozilima i putnicima koje predstavljaju i predmetne građevine bili su dio javne ceste i prema ranijim zakonima koji su uređivali pravni položaj javnih cesta (Zakon o javnim cestama - "Narodne novine", broj 42/90, Zakon o javnim cestama - "Narodne novine", broj 100/96, Zakon o javnim cestama - "Narodne novine", broj 180/04, 82/06, 138/06, 146/08, 152/08, 38/09 i 153/09).

Tim Zakonima javne ceste su definirane kao "dobro u općoj upotrebi" (čl. 3. Zakona o javnim cestama iz 1990.), "dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i u općoj uporabi" (čl. 2. Zakona o javnim cestama iz 1996.), "opće dobro" (čl. 2. Zakona o javnim cestama iz 2004. koji se primjenjivao do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama toga Zakona - "Narodne novine", broj 153/09), a tim Zakonom javne ceste su proglašene javnim dobrom u općoj uporabi u vlasništvu Republike Hrvatske.

Prema navedenim Zakonima na javnim cestama nije bilo moguće stjecanje prava vlasništva niti drugih stvarnih prava. Tek spomenutim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o javnim cestama propisano je da su javne ceste u vlasništvu Republike Hrvatske i da se ne mogu otuđiti iz njezina vlasništva.

Sukladno tome u zahtjevu za izvanredno preispitivanje zakonitosti pobijane presude Upravnog suda osnovano se navodi da predmetne građevine u postupku pretvorbe nisu mogle biti procijenjene u vrijednosti društvenog kapitala prednika zainteresirane osobe društvenog poduzeća Agrokombinat Jasinje jer se radilo o općem dobru, odnosno o dobru od interesa za Republiku Hrvatsku koje je u općoj uporabi i da stoga okolnost da je to ipak učinjeno nema nikakav pravni učinak.

U odgovoru na zahtjev neosnovano se navodi da se predmetne nekretnine nalaze "daleko izvan obuhvata onog pojasa što čini javnu cestu i autocestu" jer da je prema odredbi čl. 2. st. 1. toč. 10. Zakona o cestama iz 2011., zaštitni pojas zemljište uz javnu cestu na

kojem se primjenjuju ograničenja propisana tim Zakonom, te da zaštitni pojas ne predstavlja dio javne ceste u smislu čl. 4. istog Zakona.

Istina da "zaštitni pojas", definiran u čl. 2. st. 1. toč. 10. spomenutog Zakona nije dio javne ceste jer je riječ o zemljištu "uz javnu cestu", koji se mjeri od vanjskog ruba od zemljišnog pojasa tako da je za autoceste širok sa svake strane 40 m (čl. 55. st. 2.) te se prema odredbi st. 1. toga članka u slučaju kada se za građenje objekata i instalacija unutar zaštitnog pojasa javne ceste izdaje lokacijska dozvola, odnosno drugi akt kojim se provode dokumenti prostornog uređenja, prethodno moraju zatražiti uvjeti Hrvatskih autocesta d.o.o. jer se radi o autocestama, Hrvatskih cesta d.o.o. kada se radi o državnim cestama i Županijske uprave za ceste ako se radi o županijskoj ili lokalnoj cesti.

Međutim, nije sporno da se predmetne građevine nalaze unutar cestovnog zemljišta omeđenog zaštitnom ogradom autoceste, a ne unutar zaštitnog pojasa koji se nalazi uz cestovno zemljište, pa su ti navodi zainteresirane osobe bespredmetni.

Budući da s obzirom na izloženo proizlazi da predmetne nekretnine čine javnu cestu kao javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu Republike Hrvatske, a ne turističko zemljište u smislu odredaba Zakona o turističkom zemljištu, Upravni sud je neosnovano zaključio da je javnopravno tijelo postupilo zakonito kada je na zahtjev trgovačkog društva Dikanović d.o.o. kao pravnog sljednika društvenog poduzeća Agrokombinat Jasinje s.p.o. donijelo rješenje kojim je sukladno odredbi čl. 27. Zakona o turističkom zemljištu utvrdilo oblik i veličinu predmetnih zemljišnih čestica i sukladno tome odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja za poništenje tog rješenja kao i drugostupanjskog rješenja.

Budući da su odluke javnopravnih tijela nezakonite i da je stoga nezakonita i presuda Upravnog suda u Osijeku kojom je odbijen zahtjev tužitelja za poništenje tih odluka, na temelju odredbe čl. 78. st. 8. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10, 20/12, 152/14) zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pobijane pravomoćne presude Upravnog suda u Osijeku je usvojen, pobijana presuda je preinačena i tužbeni zahtjev je usvojen.

Zagreb, 26. svibnja 2015.

Predsjednica vijeća:
Jasenska Žabčić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Uredništvo Priznanice za prijem i otpremu

Štefica Klepac

